

prima instanță - (Judecătoria Bender) A. Ialanji

instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) A. Pahopol, N. Simciuc, A. Minciuna

Î N C H E I E R E

15 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Valentina Clevadî
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Irina Istratii, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Irina Istratii împotriva Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură „Tighina” cu privire la anularea parțială a ordinului de sancționare disciplinară,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2016, prin care a fost admis apelul Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură „Tighina”, casată integral hotărârea Judecătoriei Bender din 20 aprilie 2014 și emisă o nouă hotărâre prin care cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată,

c o n s t a t ă :

La 25 februarie 2016 Irina Istratii a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură „Tighina”, prin care a solicitat anularea parțială a ordinului nr. 37 din 17 februarie 2016 „cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare dnei Irina Istratii, contabil”, în partea sancționării disciplinare cu avertisment.

În motivarea acțiunii a indicat că în baza contractului individual de muncă nr. 49 din 2006 a fost angajată la Întreprinderea de Stat pentru Silvicultură „Tighina”. Din anul 2010, în baza acordului adițional la contractul individual de muncă, exercită funcția de contabil.

Susține că la 17 februarie 2016 angajatorul a emis ordinul nr. 37 „cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare dnei Irina Istratii, contabil”, prin care a fost sancționată disciplinar cu avertisment. În motivarea ordinului de sancționare angajatorul a indicat că conform notei informative din 04 februarie 2016 întocmită de contabilul-șef Svetlana Strat, contabilă Irina Istratii nu a asigurat perfectarea în termen a codului personal de asigurări sociale (CPAS) dlui Ion Erofei, persoana nou angajată care nu deținea un asemenea cod.

Relevă reclamanta că, în conformitate cu ordinul Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură „Tighina” nr. 112 din 16 septembrie 2013 cu privire la regularizarea obligațiilor de serviciu, responsabilitatea pentru domeniul asigurărilor sociale de stat s-a pus pe seama sa. Având în vedere că cotizațiile de asigurări sociale nu pot fi achitate dacă persoana nu dispune de CPAS, angajatorul a concluzionat că, anume ea era responsabilă de perfectarea CPAS pentru persoana nou angajată.

Menționează Irina Istratii că, angajatorul a respins argumentele sale potrivit cărora până la 11 ianuarie 2016, dată când a plecat în concediu pentru studii, nu a fost prezentat raportul contabil de la ocolul silvic Olănești, în cadrul căruia a fost angajat inițial Ion Erofei, deoarece, după afirmațiile angajatorului, acest raport a fost prezentat la data de 06 ianuarie 2016 și pe el figurează semnătura reclamantei.

Prin urmare, consideră decizia de sancționare disciplinară ca fiind ilegală și neîntemeiată, deoarece nu a comis abatere disciplinară și a exercitat obligațiunile funcționale la nivelul cuvenit.

Totodată reține că, nu a avut obligația de a întocmi anchetele pentru persoanele nou angajate care nu dețin CPAS.

Prin hotărârea Judecătorei Bender din 20 aprilie 2016 s-a admis parțial cererea de chemare în judecată a Irinei Istratii împotriva Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură „Tighina” cu privire la anularea parțială a ordinului de sancționare disciplinară.

S-a anulat ordinul nr. 37 din 17 februarie 2016, în partea ce ține de aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de avertisment, contabilului Irina Istratii.

S-a încasat de la Întreprinderea de Stat pentru Silvicultură „Tighina” în beneficiul reclamantei cheltuielile pentru asistență juridică în suma de 1 000 lei.

În rest pretențiile s-au respins.

La 18 mai 2016 Întreprinderea de Stat pentru Silvicultură „Tighina” a declarat apel împotriva hotărârii instanței de fond.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2016 s-a admis apelul Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură „Tighina”.

S-a casată integral hotărârea Judecătorei Bender din 20 aprilie 2014 și s-a emis o nouă hotărâre, prin care:

S-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată a Irinei Istratii împotriva Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură „Tighina” cu privire la anularea parțială a ordinului de sancționare disciplinară.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 17 ianuarie 2017 Irina Istratii a declarat recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2016, cu menținerea hotărârii Judecătorei Bender din 20 aprilie 2016.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia contestată, invocând că instanța de apel a aplicat eronat legea.

Susține recurenta că nu a fost obligată, conform dispoziției angajatorului, să întocmească ancheta persoanei asigurate REV-1 pentru persoanele nou angajate care nu dețin CPAS, în termen de 10 zile de la data angajării, conform prevederilor Legii nr. 3 din 12 aprilie 2015. La fel, o astfel de obligație nu rezultă direct nici din obligațiunile sale de serviciu.

Afirmă că întocmirea anchetei persoanei asigurate (REV-1) ține de obligația persoanelor care întocmesc contractele individuale de muncă, care urmează să prezinte REV-1, cu anexarea copiei buletinului noului angajat în contabilitate și după acesta contabilii întocmesc REV-2, în care se indică doar datele întreprinderii și care de fapt este un înscris de însoțire în care se indică numărul de REV-1.

Prin referința din 07 martie 2017, Întreprinderea de Stat pentru Silvicultură „Tighina” a indicat că recursul depus de Irina Istratii nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, solicitând declararea acestuia inadmisibil și încasarea de la Irina Istratii a cheltuielilor pentru asistență juridică în instanța de recurs în sumă de 1 000 lei.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, având în vedere că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa participanților la proces la 18 octombrie 2016 (f.d. 149), iar la materialele dosarului nu este anexată dovada legală de recepționare a acesteia, în conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul declarat de Irina Istratii la 17 ianuarie 2017 se consideră depus în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [*cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230*]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa

necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (*Luordo împotriva Italiei, pct. 85*). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (*Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45*).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CtEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (*a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39*).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (*Helmerts împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A*).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Referitor la cerința intimatului privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică în instanța de recurs, Colegiul reține că aceasta nu poate constitui obiect al examinării la stadia de admisibilitate a recursului, deoarece la stadia respectivă instanța de recurs verifică doar încadrarea temeiurilor invocate în cererea de recurs în temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă și examinează doar chestiunile de drept material și procedural.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Irina Istratii nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Irina Istratii se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Valentina Clevadi

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari